

Markéta Šichtařová: Jak přijít o peníze snadno a rychle

- CZ24 News | 19. května 2022

ČESKO: Žijeme v extrémní době. O tom pochyb není. Ale můžeme se bavit o tom, jak moc extrémní je. A začíná to vypadat, že je ještě extrémnější, než se až dosud mnohým zdálo.

Dosluhující guvernér České národní banky Jiří Rusnok prohlásil, že bez zvyšování úrokových sazeb Českou národní bankou by česká inflace byla až 25 procent a kurz koruny by byl 30 korun za euro. To je extrémně hodně – nicméně obávám se, že s tímto soudem musím souhlasit. A můžu ještě něco dodat. Kdyby jsou sice chyby, ale... kdybychom neměli českou korunu, tedy měli bychom euro a úrokové sazby u nuly a Babišova vláda by lidem rozdala to, co jim rozdala, u zhruba pětadvacetiprocentní vnitřní skryté inflace například skrze těžko měřitelné ceny nájemného bychom nejspíš taky byli.

To jen tak mimochodem. Jakože „na vědomí“ pro všechny agilní milovníky eura, kteří pořád ještě za euro lobují. Protože jim připadá prostě tak nějak lepší a víc sexy. Aniž by měli faktické argumenty. Ale to je přeci obecná nemoc jednadvacátého století: činit drastická rozhodnutí a omezovat spontánní fungování společnosti na základě dojmů, nikoliv faktů.

Vlastně si často kladu otázku, čím to je, že nemohu s jistou částí lidí nalézt společnou řeč. A pak docházím k tomu, že zkrátka hovoříme jiným jazykem: Já hovořím jazykem lásky k vědeckým faktům. Oni hovoří jazykem přání, domněnek a dojmů.

A možná tady někde má vysvětlení fascinující zjištění, že společnost [Generali](#) Investment ve svém průzkumu učinila závěr, že české domácnosti drží 64 procent svých peněz v korunách, a to v hotovosti a na bankovních účtech. Domácnosti to považují za „opatrné rozložení financí“. Mluví o opatrnosti, protože to slyšeli od jiných lidí. A ti to slyšeli zase od dalších lidí. Povídá se to všude, nikdo neví, proč by to mělo být opatrné, ale dělají to tak přeci všichni.

Až na to, že výraz „opatrnost“ je tu poněkud pitoreskní. Ve skutečnosti jde kvůli inflaci o desinvestici a vědomě podstupovanou reálnou ztrátu – aktuálně zhruba ve výši 15 procent ročně. A nejspíš bude ještě větší. Ve vyjádření za celou ekonomiku tak domácnosti ročně přicházejí o 47 miliard [korun](#). Ještě v roce 2016 byla tato „ztráta“ 14 miliard [korun](#).

Podle mých osobních zkušeností s výpověďmi klientů se ve většině případů jedná o kombinaci dlouhé reakční lhůty na stávající stav inflace, nejistoty ohledně jiných možností uložení majetku, v některých případech i pohodlnosti a odkládání řešení „na někdy“. Nicméně byť své ztrátové vklady v bankách domácnosti moc neřeší, že reálně chudnou, si již intenzívně uvědomují. A reagují na to logickým způsobem: Opět přestávají utrácet. Tudíž ekonomika opět začíná zpomalovat.

Jistě, že by lidé mohli své vklady v bankách zachránit. Jistě, že by je mohli převést do jiných národních měn, která neztrácí hodnotu tak rychle jako koruna. Anebo by je mohli převést do nadnárodní měny jménem zlato. Anebo by za ně mohli koupit kus pole. Jenomže lidé ve skutečnosti uvažují hrozně neradi. Kdyby totiž uvažovali, mohli by třeba nedejbože vymyslet, že to byli oni, kdo si zvolili vládu, která inflaci natlakovala a o peníze je připravila, a ještě by se pak mohli cítit provinile, že si za to tak trochu mohou, a to by tak hrálo!

A tak se vsadím, že to nebude trvat dlouho a objeví se tu nová dojmologie: **Máme inflaci, máme**

korunu, takže je to jasné, inflaci tu máme kvůli koruně, potřebujeme proto zrušit korunu a přijmout euro, je to jasné jak facka, no ne?

Autor: Markéta Šichtařová